

et alt for ringe Beløb, naar man i det hele taget vil fastslaa det Princip, at Staten her skal træde hjælpende til. Naar det til anden Behandling af min ærede Medforslagsstiller og mig stillede Ændringsforslag om at bevilge 50,000 Kr. i dette Øjemed af os blev taget tilbage, var det, fordi den højtærede Minister oplyste os om, at Kirkens Midler vare tilstrækkelige til at afhjælpe den Slags skrigende Misforhold som dem, jeg her har fremhævet, og til i det hele at give Lønningstillæg, efterhaanden som Præsterne havde siddet et vist Aaremaal ikke blot i det samme Embede, men i det hele taget i Kirkens Tjeneste. Den højtærede Minister udtalte den Gang, at der i den nærmeste Tid vilde fremkomme en Redegørelse for, hvorledes man tænkte at afhjælpe den tilstedeværende Mangel. Derfor tog vi vort Forslag tilbage. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) genoptog jo den Gang Ændringsforslaget om de 50,000 Kr., og jeg synes derfor ikke, at han nu burde være gaaet længere ned, end der da var Tale om. De 25,000 Kr. forekomme mig, om jeg saa maa sige, som en Draabe i Havet, naar det gælder om at bøde paa de Indtægter, som den danske Præstestand nu sidder med.

Medens jeg altsaa ikke lægger stor Vægt paa de foreliggende Ændringsforslag, maa jeg paa den anden Side indrømme, at de Punkter, som de dreje sig om, have indtaget en saa fremragende Plads i de Forhandlinger, der i de forløbne Aar ere førte angaaende Menighedsraadsloven, og at de i og for sig ere af saa stor principiel Betydning, at det efter min Mening ikke vilde være rigtigt at afskære Muligheden for, at ogsaa disse Punkter kom under Overvejelse og Drøftelse i de endnu forestaaende Forhandlinger om Lovforslaget, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer for disse Ændringsforslag, ligesom jeg ogsaa selv agter at stemme for dem.

Johansen: Det Spørgsmaal, som det første Ændringsforslag vedrører, har jeg udtalt mig meget udførligt om under de forrige Behandlinger og skal derfor ikke komme ind derpaa i Dag. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) talte om „sund Fornuft“ og mente, at det, der deri foreslaas, netop er den sunde Fornuft. Det kunde dog være, at man, dersom man gik den anden Vej, som vi andre foreslaa, var den sunde Fornuft betydelig nærmere. Men dette Spørgsmaal have vi diskuteret saa meget, at jeg ikke skal komme nærmere ind derpaa.

Hvad Ændringsforslag Nr. 2 angaar, kan jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen) udtalte. Ogsaa dette Spørgsmaal have vi drøftet saa meget med hinanden, at en Fortsættelse kun vilde blive Gentagelser. Det er som bekendt det kirkelige Udvalg, der herigennem skulde kaldes til Live igen. Om den Vej er farbar, skal nu vise sig under den Forhandling, som vil blive ført efter den, der foregaar her i Dag.

Det tredie Ændringsforslag gaar ud paa at yde et Tilskud af Statskassen til Lønningsforbedring af de Embeder, der kun have smaa Lønningssatser. Jeg vil hertil sige, at det, det kommer an paa, først og fremmest er, at Menighedsraadsloven bliver vedtagen. Saa er Vejen banet for, at vi kunne faa gennemført en Præstelønningslov, som der er Trang til. Det er Vejen, og det er den lige Vej; udenom komme vi ikke. Det vil ogsaa være Vejen til, at vi paa andre Omraader af de folkekirkelige Forhold ville være i Stand til at komme i Gang med Arbejdet. Saa længe vi ikke kunne gennemføre Menighedsraadsloven, komme vi ingen Vegne. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Holstein-Holsteinborg) udtalte i sit Foredrags Begyndelse, at naar Mindretallet havde stillet disse Ændringsforslag, var det for at faa Sagen fremmet videre, for at faa den ned i det andet Ting. Jeg vil godt indrømme, at disse Ændringsforslag virkelig ere lidt mere imødekommende end de, der vare stillede ved Sagens anden Behandling, men jeg kan alligevel ikke give dem min Tilslutning, og paa Meningsfællers og egne Vegne skal jeg tilraade at stemme imod dem, da vi tro, at de ville hindre en Menighedsraadslovs Gennemførelse, og uden en saadan komme vi ikke nogen Vegne.

Lewinsky: De her af et Mindretal stillede Ændringsforslag ligne jo i meget dem, der vare stillede til anden Behandling. De ere ganske vist noget beskaarne, noget indskrænkede, men Tendensen, Retningen er den samme.

Hvad Ændringsforslag Nr. 1 angaar, kan jeg give Mindretallet Ret i, at for saa vidt vi stod overfor et frikirkeligt Samfund, var der ikke noget urimeligt i dette Forslag. Det er af Mindretallet saa tidt udtalt, at det ikke er noget urimeligt Krav fra Kirkens Side at stille dette Forslag. Men det, vi her lovgive om, er ikke, hvilke Krav Kirken muligvis kunde stille, men hvilke Krav Staten kan stille til sine Sam-